

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja ennakkoperintälain 23 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verotusmenettelystä annettua lakia ja ennakkoperintälakia. Suurille, lähinnä työsuhdeoptioista ja luovutusvoitoista kertyville luonnollisten henkilöiden jäännösveroille määrättävää korkoa korotettaisiin ennakkoperinnän tehostamiseksi. Korko ehdotetaan nostettavaksi yhteisökoron tasolle eli nykyisellä viitekorolla kahdesta prosentista kuuteen prosenttiin. Muutos koskisi jäännösveroja siltä osin kuin ne ylittävät 10 000 euroa. Muutoksen jälkeen

työsuhdeoptiotuloille ei enää voitaisi määrätä ennakkoa ennakonkannossa, vaan ne olisivat ainoastaan ennakonpidätyksen alaisia.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Verotusmenettelystä annetun lain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa. Ennakkoperintälain muutosta sovellettaisiin heti lain voimaantulon jälkeen.

Esitys liittyy valtion vuoden 2002 talousarvioesitykseen.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

Työsuhdeoptioita koskeva erillinen sääntely on peräisin vuodelta 1994. Tuolloin osakeoptiot olivat kasvattaneet voimakkaasti suosiotaan erityisesti pörssiyritysten johdon palkkausmuotona. Koska ilmiö oli verrattain uusi, tuoreessakaan tuloverolaissa (1535/1992) ei ollut asiaa koskevaa erillistä sääntelyä, vaan lain tulkinta oli verotus- ja oikeuskäytännön varassa. Sääntelyn puuttuessa edun arviointi työsuhde-etuna oli ajoittunut optioiden liikkeeseenlaskuvaiheeseen, jolloin verotettavaa etua ei yleensä syntynyt merkintähinnan ja markkinahinnan vastatessa toisiaan. Myöhempi arvonnousu tuli puolestaan verotetuksi pääomatulona. Verotus oli siten varsin lievää palkkatulon verotukseen verrattuna. Epäkohdan korjaamiseksi muutettiin vuonna 1994 annetulla lailla (1465/1994) tuloverolain 66 §:n 3 momenttia, jossa työsuhdeoptioista saatava etu eli merkittävän

osakkeen markkinahinnan ja merkintähinnan erotus säädetään työsuhdeeseen perustuvana ansiotuloksi.

Tuloutumisajankohdaksi säädettiin osakkeen merkintä- tai option luovutushetki.

Lainmuutosta koskevassa hallituksen esityksessä (HE 175/1994 vp) todetaan, että työsuhdeoptiosta saatava etu on paitsi ansiotuloa myös ennakonpidätyksen alaista palkkaa sivukuluineen. Jo lain valmisteluvaiheessa tosin epäiltiin, ettei veroja työsuhdeoptioista saada ennakonpidätyksin kovinkaan tehokkaasti kerätyksi. Tämä johtuu siitä, että ennakonpidätystä ei voida toimittaa itse optiosta, joka ei ole työnantajan maksamaa palkkaa vaan jonka tuottama etu realisoituu markkinoilla. Niinpä ennakonpidätys on toimitettava optioedun saajan muusta palkkatulosta niin pitkälle kuin sitä riittää. Jos optioetu realisoidaan loppuvuodesta, kuten usein on asianlaista, rahapalkka kattaa tavallisesti vain pienen osan optioedun ennakonpidätystarpeesta. Verovelvolliset

ovat lisäksi maksaneet puuttuvan osan ennakon täydennysmaksuna vain poikkeustapauksissa, sillä jäännösverolle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) nojalla perittävä korko on ollut viime vuosina vain yksi prosentti ja kuluvan vuoden alusta lukien 2 prosenttia. Kaiken kaikkiaan ennakonpidätyksinä ja ennakon täydennysmaksuina on kertynyt keskimäärin noin 10–15 prosenttia optioedun lopullisesta verosta.

Vaikka työsuhdeoptioita koskevan säännöksen valmisteluvaiheessa ennakonpidätysten puutteellinen kertyminen voitiin ennakoita, asiaa ei pidetty niin suurena epäkohtana, että siihen olisi tuossa vaiheessa katsottu aiheelliseksi erillisin toimin puuttua. Pääasiana pidettiin sitä, että työsuhdeoptiot saadaan kattavasti ansiotulojen verotuksen piiriin. Tilanne on kuitenkin lainmuutoksen jälkeen sikäli muuttunut, että työsuhdeoptioiden määrä on noussut huomattavasti suuremmaksi kuin viisi vuotta sitten osattiin arvioida. Kun työsuhdeoptiotulojen määrä on viime vuosina noussut noin 5 miljardiin markkaan, on ennakonpidätysten heikkoa kertymistä alettu pitää ongelmana palkansaajien tasapuolisen verokohtelunkin kannalta. Eräissä verotoimistoissa onkin päädytty siihen, että puuttuva ennakoperintä toimitetaan ennakonkantona. Tämäkään ratkaisu ei ratkaise ongelmaa, sillä ennakon määräämiselle on usein niukasti aikaa optioiden realisoitumisen ajoituksessa loppuvuoteen. On myös epäselvää, voidaanko ennakoperintälain (1118/1996) ennakonkantoa koskevaa 23 §:ää tulkita niin, että ennakonkanto voi olla myös ennakonpidätystä täydentävä keino eikä ainoastaan ennakonpidätyksen vaihtoehto. Tästä vallitsee verohallinnossa toisistaan poikkeavia näkemyksiä, joten verotuskäytäntö on muodostunut epäyhtenäiseksi.

Työsuhdeoptioihin on liittynyt ongelmia myös tiedonsaannin kannalta, joskin tilanne on viime aikoina parantunut Verohallituksen ohjeistuksen lisääntymisen myötä. Tässä vaiheessa voidaan arvioida, ettei lakiin ole tarvetta lisätä tiedonantovelvollisuutta koskevia säännöksiä, koska

verotusmenettelystä annetun lain ja ennakoperintälain ilmoittamisvelvollisuutta koskevat säännökset takaavat nykyisellään verottajalle melko laajat tiedonsaantioikeudet. Verohallinto voi tarvittaessa antaa määräyksiä muun muassa ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Jäännösveron koron korottaminen

Työsuhdeoptioiden ennakoperinnän tehostamiseksi on käytettävissä lähinnä kaksi keinoa: joko ennakonkannon ulottaminen kattavasti optiotuloihin tai ennakoiden kertymisen vapaaehtoinen tehostaminen korkotekijän avulla. Esityksessä ehdotetaan jälkimmäisen keinon käyttöön ottoa.

Säännönmukaisessa verotuksessa käytettävistä koroista säädetään verotusmenettelystä annetun lain 40–48 §:ssä. Sekä maksettavat että palautettavat korot on suhteutettu Suomen Pankin viitekorkoon. Säännökset ovat tältä osin vanhentuneet, sillä korkolakia (633/1982) on vuoden 1999 alusta muutettu siten, että Suomen Pankin viitekoron sijasta käytetään valtiovarainministeriön vahvistamaa viitekorkoa. Valtiovarainministeriö on antanut ilmoituksen (1043/2000), jonka mukaan valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko on vuonna 2001 neljä prosenttia eli yhden prosenttiyksikön korkeampi kuin viime vuonna. Tämän mukaisesti maksettava yhteisökorko on tällä hetkellä kuusi prosenttia ja palautettava yhteisökorko kaksi prosenttia. Muulla verovelvollisella, lähinnä luonnollisilla henkilöillä, sekä jäännösveron korko että palautuskorko ovat kaksi prosenttia. Korko alkaa kertyä verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun alusta, ja sitä peritään jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään asti.

Esityksessä ehdotetaan verotusmenettelystä annetun lain 43 §:ää muutettavaksi siten, että jäännösveron korko nostettaisiin ennakoiden kertymän tehostamiseksi maksettavan yhteisökoron tasolle. Korko ei olisi enempää kuin yhteisökorkokaan sanktioluonteinen, mutta se olisi kuitenkin ilmeisesti riittävän

korkea lain tavoitteen kannalta: verovelvollisen kannattaisi harkita puuttuvan ennakonpidätyksen suorittamista ennakon täydennysmaksuna ennen verovuotta seuraavan huhtikuun alkua, mistä lukien jäännösveron korko alkaa kertyä.

Jäännösveron koron korotus ehdotetaan ulotettavaksi vain huomattavan suuriin eli vähintään 10 000 euron suuruisiin jäännösveroihin. Korotus koskisi vain sitä osaa jäännösverosta, joka ylittää mainitun määrän. Koska ennakonpidätykset vastaavat tavanomaisissa ennakonpidätyksen alaisissa suorituksissa yleensä varsin hyvin lopullista veroa, näin suuria jäännösveroja kertyy yleensä lähinnä työsuhdeoptioista ja luovutusvoitoista. Viimeksi mainitut ovat kyllä periaatteessa ennakonkannon piirissä, mutta tietoja ennakoiden määräämistä varten saadaan varsin rajoitetusti. Näin ollen uudistus tehostaisi paitsi työsuhdeoptioiden myös myyntivoittojen ennakoperintää.

Poikkeuksellisia tapauksia, joissa niin ikään voi syntyä suuria jäännösveroja, ovat eräät tulkintatilanteet muun muassa niin sanotun kuuden kuukauden säännön soveltamisessa. Työnantaja on saattanut tulkita lakia vilpittömässä mielessä siten, ettei työntekijän saama tulo ole Suomen verotuksen piirissä, mutta verohallinto päätyy verotusta toimitettaessa päinvastaiseen ratkaisuun. Koska ennakonpidätyksiä ei ole toimitettu, vero tulee kerättäväksi jäännösverona ellei ennakon täydennysmaksua suoriteta. Korkean jäännösveron koron periminen saattaa näissä tapauksissa olla kohtuutonta. Jäännösveron korko voitaisiin verotusmenettelystä annetun lain 26 §:n nojalla jättää kokonaan tai osittain perimättä, mikäli lainkohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Lainmuutoksen yhteydessä yhteisökorkoja koskeva 40 § ehdotetaan saatettavaksi ajan tasalle siten, että säännöksissä viitattaisiin Suomen Pankin viitekoron sijasta valtiovarainministeriön viitekorkoon.

Euroon siirtymisen vuoksi 44 §:n 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jäännösveron kynnys eli siitä vähennettävä määrä muutettaisiin 100 markasta 20 euroon, jolloin kynnys nousisi nykyisestä noin 20 markalla. Tämä tarkoittaisi sitä, ettei luon-

nollisilta henkilöiltä perittäisi korkoa alle 1 000 euron eli alle 6 000 markan suuruudesta jäännösverosta. Lisäksi ehdotetaan kumottavaksi 44 §:ssä oleva säännös koron pyöristämisestä täysiksi markoiksi, koska tarkoituksena on, että muutettaessa verolainsäädännössä olevia markkamääriä euroiksi siirryttäisiin pääasiassa käyttämään sentin tarkkuutta veron määräämisessä ja maksamisessa samoin kuin viivästyskorkojen laskemisessa. Asiaa koskeva esitys on annettu eduskunnalle (HE 91/2001 vp).

2.2. Ennakonkannon toimittaminen

Ennakoperintälain 23 §:n 1 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi maininnalla, jonka mukaan ennakkoa ei määrätä tuloverolain 66 §:ssä tarkoitettun työsuhdeoption tuottamasta tulosta. Verovelvollisen esittämästä pyynnöstä ennakko voitaisiin kuitenkin määrätä myös optiotuloista. Luovutusvoitot, joita tämän esityksen mukainen korotettu jäännösvero myös koskisi, jäisivät edelleen ennakonkannon alaisiksi tuloiksi.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Työsuhdeoptiotuloja kertyi vuonna 1999 5,2 miljardia markkaa, kun määrän arvioidaan vuonna 2000 olleen noin 6,5 miljardia markkaa ja olevan samaa suuruusluokkaa vuonna 2001. Luovutusvoittojen määrä oli vuonna 1999 noin 17 miljardia markkaa. Määrä on ollut vuoteen 1999 saakka kasvussa, mutta kasvun jatkumista on vaikea ennustaa.

Esityksen julkistaloudellisia vaikutuksia on kaiken kaikkiaan vaikea arvioida, sillä vaikutukset riippuvat siitä, kuinka suuri osa suurista jäännösveroista saaneista maksaisi ennakoperinnän vajeen nykyistä kattavammin ennakon täydennysmaksuna, jolloin valtion ja kuntien hyödyksi tulisi aikaistuneen suorituksen laskennallinen korko. Jos taas täydennysmaksua ei suoritettaisi, valtio ja kunnat hyötyisivät uudesta korotetusta korosta.

Taloudellisen tarkastelun pohjaksi voidaan

ottaa suuria jäännösveroja maksaneiden tiedot vuodelta 1999. Yli 60 000 markan eli noin 10 000 euron jäännösveroja oli vajaalla 19 000 verovelvollisella. Noin puolet tapauksista aiheutui myyntivoitoista ja puolet työsuhdeoptioista. Muilla tekijöillä ei ole käytännön merkitystä.

Yli 60 000 markan suuruisia jäännösveroja maksuunpantiin edellä mainituille henkilöille yhteensä noin 6,2 miljardia markkaa. Tästä määrästä yli 60 000 markan osalle laskettu 6 prosentin korko olisi verovuoden jälkeisen huhtikuun alun ja joulukuun alun välillä 205 miljoonaa markkaa, kun korko 2 prosentilla olisi 68 miljoonaa markkaa. Näiden erotus 137 miljoonaa markkaa antaa jonkinlaisen, tosin melko karkean kuvan muutoksen julkistaloudellisista vaikutuksista. Lukuun on syytä suhtautua varovaisesti senkin vuoksi, että se kuvaa vuoden 1999 tilannetta.

Ehdotetun lainmuutoksen voimaantulon seurauksena vuoden 2002 verotulojen kassakertymän arvioidaan kasvavan, kun ennakoperinnän vajetta maksetaan suuremmassa määrin ennakon täydennysmaksuina kuin jäännösveroina. Jos oletetaan, että korkotekijän ansiosta puolet suurista jäännösveroista maksettaisiin ennakon täydennysmaksuina, verokertymän lisäys vuonna 2002 olisi noin 1-1,5 miljardia markkaa. Tästä valtion osuus olisi noin 40 prosenttia, kuntien noin puolet lopun jakaantuessa Kansaneläkelaitoksen ja kirkon kesken.

3.2. Hallinnolliset vaikutukset

Muutokset aiheuttaisivat jonkin verran lisäkustannuksia verohallinnolle. Lisäkustannuksia aiheutuisi alkuvaiheessa jäännösveron kaksiportaisuudesta:

laskentajärjestelmät vaativat uudistamista, sillä jäännösveron koron laskenta monimutkaistuisi nykyisestä varsinkin muutosverotuksessa. Lisäkustannuksiksi muutosvaiheessa on arvioitu noin miljoona markkaa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallituksen kanssa. Valmistelun yhteydessä on kuultu Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto ry:tä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2002 talous-arvioesitykseen.

6. Voimaantulo ja soveltaminen

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Verotusmenettelystä annetun lain muutoksia on tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa. Siten korotettu jäännösvero alkaisi kertyä 1 päivästä huhtikuuta 2002 alkaen. Ennakoperintälain muutosta sovellettaisiin heti lain voimaantulon jälkeen eli tuon ajankohdan jälkeen ennakoiden määrääminen työsuhdeoptioista saatavalle edulle ei olisi mahdollista.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

Lakiehdotukset

1.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 40 §, 43 §:n 2 momentti ja 44 §:n 3 momentti seuraavasti:

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*maksettava yhteisökorko*). Maksettava yhteisökorko on määrältään korkolain (633/1982) 3 §:ssä tarkoitettu valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

—————
Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat määrältään valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

44 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron laskeminen

—————
Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

—————
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

—————
Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**ennakkoperintälain 23 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 23 §:n
 1 momentti seuraavasti:

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun
 tulohankkimistoiminnan, kuten
 vuokraustoiminnan ja omaisuuden
 luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella
 maksuunpantavan veron sekä
 varallisuusveron suorituksiksi toimitetaan
 ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin
 säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä.
 Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos

ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten
 silloin, kun suorituksen maksaja ei ole
 ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu
 ennakonpidätysvelvollisuudesta.

Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta
 tuloverolain 66 §:ssä tarkoitetun
 työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta
 muutoin kuin verovelvollisen omasta
 pyynnöstä.

 Tämä laki tulee voimaan _____
 _____ päivänä _____
 20 .

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Martti Korhonen*

*Liite
Rinnakkais tekstit*

1.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 40 §, 43 §:n 2 momentti ja 44 §:n 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

40 §

40 §

Yhteisökorko

Yhteisökorko

Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*maksettava yhteisökorko*). Maksettava yhteisökorko on määrältään korkolain (633/1982) 3 §:ssä tarkoitettu Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*maksettava yhteisökorko*). Maksettava yhteisökorko on määrältään korkolain (633/1982) 3 §:ssä tarkoitettu *valtiovarainministeriön* vahvistama viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään *valtiovarainministeriön* vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat määrältään *valtiovarainministeriön* vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. *Siltä osin kuin*

jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin valtiovarainministeriön vahvistama viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

44 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron laskeminen

Korko määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään koron määrä, kuitenkin enintään 100 markkaa.

Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään 20 euroa, kuitenkin enintään koron määrä.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
 Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.*

2.

Laki

ennakkoperintälain 23 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 23 §:n
1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

23 §

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron sekä varallisuusveron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta.

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron sekä varallisuusveron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta.

Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitettun työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 .